

Budapest, 1922. augusztus 25. – Detroit (más forrás szerint Chicago), 1994. augusztus 27.

Apja alkalmazott, másodszakács volt a Nemzetközi Hálókocsi Társaságnál. 1940-ben a budapesti II. Rákóczi Ferenc Felsőkereskedelmi Iskolában érettségizett. A zsidótörvények miatt egyetemre nem jelentkezhetett, ezért 1940–1941-ben kitanulta a kötszővő szakmát, de nem szerezte meg a segédlevelet. 1941–1942-ben a Zuglói Kötszővőgyárban munkás, majd raktári segédmunkás, árukihordó egy műszaki nagykereskedésben. 1943. októberétől a Berecken állomásozó 13. munkaszolgálatos zászlóaljban teljesített katonai munkaszolgálatot. 1944. októberében megszökött, és a szovjet hadsereg bevonulásáig Budapesten rejtőzködött. 1945 februárjától Budapesten a Dukesz és Pelczer, 1945. júliustól 1946. májusig a Fischer-féle kötszővő üzemben dolgozott. 1945 júniusától a Magyar Kommunista Párt tagja, 1946. áprilistól a Belügyminisztérium Vidéki Főkapitánysága, politikai nyomozó osztályán nyomozó alhadnagy, 1947-től a BM Államvédelmi Osztályán szolgált, vidéki alosztály területi előadó, osztályvezetőhelyettes, 1949-től a mezőgazdasági alosztály vezetője. 1950-től 1951-ig a moszkvai Dzszerzsinszkij Állambiztonsági Főiskolán tanult, 1953-ban, alezredesi rangban kinevezték a belső reakció elleni harc osztálya II. alosztályának vezetőjévé, 1955. júniusban a BM II. Hírszerző Osztály vezetője első helyettese lett. 1956. október 23-ától az Államvédelmi Hatóság okt. 28-i feloszlataáig a BM főügyeletén teljesített szolgálatot. 1956. október 28-án más államvédelmis tisztekkel és tiszthelyettesekkel a szovjet csapatok tököli gyűjtőbázisára ment. 1957. januártól a BM Titkárságon dolgozott, 1957. áprilistól a BM Politikai Nyomozó Főosztály helyettese vezetője. Az 1956-i forradalom leverése után a Kádár-kormány megbízásából irányította a forradalom vezető személyiségeinek letartóztatását. 1956–1958-ban a budapesti Gyorskocsi utcában működő politikai nyomozó főosztály helyettes vezetője. Romániában ő tartóztatta le és szállította vizsgálati börtönbe Nagy Imre miniszterelnököt és társait, majd felügyelte a Nagy Imre és társai elleni per előkészítését és lebonyolítását. 1962-től a moszkvai magyar nagykövetségen tanácsos rendkívüli és meghatalmazott miniszteri rangban, 1966. júliusban a BM III. állambiztonsági főcsoport helyettes vezetője, 1967-től a külföldi hírszerzést irányító III/1-es csoport főnöke, 1968-tól rendőr vezérőrnagyi rangban. 1976 decemberében saját kérésére egészségi állapota miatt nyugdíjazták. 1977–1978-ban a budapesti Rendőrtiszti Főiskola állambiztonsági tanszékén a hírszerzés feladatai c. tárgykör előadója. 1978–1982-ben Romániában, 1982. augusztustól 1989. júniusig a Szovjetunióban rendkívüli és meghatalmazott nagykövet volt. Az MSZMP Központi Bizottságának tagja 1982. június 24-étől volt, 1989. októberben tagságáról lemondott. 1992-ben Izraelbe távozott, 1993-ban az USA-ban telepedett le.